

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 sierpnia 2006 r. w sprawie R 746/2004-4 w części dotyczącej oddalenia odwołania skarżącej,
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Vitality” dla towarów i usług z klas 29, 30, 32, 33 i 43 (zgłoszenie nr 2 835 684)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Względna podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ nie stoi na przeszkodzie rejestracji, ponieważ zgłoszony znak towarowy w łatwy sposób umożliwi właściwemu kręgowi odbiorców rozpoznać poprzez ten znak towarowy pochodzenie oznaczonych towarów i odróżnić je od towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. — Base przeciwko Komisji

(Sprawa T-295/06)

(2006/C 310/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BASE NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Verheyden, Y. Desmedt i F. Bimont)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Komisja naruszyła przepisy proceduralne wymienione w art. 7 ust. 4 dyrektywy ramowej⁽¹⁾ niesłusznie niewszczynając bardziej dogłębnego dochodzenia w stosunku do projektu przepisów zgłoszonego przez Institut Belge des Services Postaux (IBPT)

— stwierdzenie, że Komisja popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie przy analizowaniu projektu środków zgłoszonych przez IBTP niesłusznie uznając, że BASE posiadała znaczną pozycją rynkową (ZNR) na rynku zakończeń połączeń głosowych w jej własnej indywidualnej sieci telefonii ruchomej w Belgii,

— stwierdzenie, że Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych niesłusznie zatwierdzając rozwiązania zaproponowane przez IBTP, podczas gdy narzucenie każdego z tych rozwiązań było oczywiście nieproporcjonalne i nadmierne. W szczególności Komisja naruszyła ogólne zasady i podstawowe cele wymienione w Nowych Ramach Prawnych formułując postulat stosowania opłat za zakończenia symetryczne w krótkiej perspektywie czasu, bez oceny konkretnych konsekwencji tej symetrii dla BASE jako trzeciego podmiotu wchodzącego na rynek,

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości ze wszystkich powyżej wymienionych powodów,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zakwestionowaną decyzją z dnia 4 sierpnia 2006 r. (sprawa BE/2006/0433) Komisja po zakończeniu pierwszej fazy postępowania przewidzianego w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE zatwierdziła projekt decyzji, którą krajowy organ regulacyjny w Belgii — IBTP — zgłosił jej w dniu 7 lipca 2006 r. w odniesieniu do hurtowego rynku zakończeń połączeń w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i na mocy której IBTP tymczasowo postanowił uznać każdego z trzech operatorów sieci telefonii ruchomej w Belgii, w tym skarżącą, za mającego znaczną siłę rynkową na hurtowym rynku zakończeń połączeń głosowych w indywidualnych sieciach telefonii ruchomej i nałożyć na nich z tego tytułu pewne obowiązki. Projekt decyzji zgłoszony przez IBTP zawierał także decyzję ustanowienia mechanizmu „glide path” mającego na celu aż do 2008 r. stopniowe obniżenie wysokości opłat za zakończenia połączeń belgijskich operatorów telefonii ruchomej.

Na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca przytacza trzy zarzuty.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła przepisy procedury konsultacji ustanowione przez art. 7 dyrektywy 2002/21/WE niesłusznie nie wszczynając bardziej dogłębnego postępowania dotyczącego badania na mocy art. 7 ust. 4 tej samej dyrektywy, podczas gdy zdaniem skarżącej poprzez odesłanie do dowodów i rozumowania zawartego w dokumentach zgłoszenia projekt środków zgłoszony przez IBTP nie mógł uzasadniać uznania skarżącej za operatora posiadającego znaczną pozycję na rynku hurtowym zakończeń połączeń telefonii ruchomej w Belgii.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi kilka oczywistych błędów w ocenie, które popełniła Komisja w ramach oceny znacznej pozycji skarżącej na rynku zakończeń połączeń głosowych w Belgii, tak jak opisał ją belgijski krajowy organ regulacyjny.

W ramach trzeciego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasady i cele nowych ram prawnych w dziedzinie łączności elektronicznej przy ocenie zasadności i odpowiedniości rozwiązań zaproponowanych przez IBTP. W szczególności skarżąca podnosi, że sformułowanie przez Komisję postulatu zastosowania opłat za zakończenia symetryczne jest oczywiście sprzeczny z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji, ponieważ Komisja dostatecznie nie uwzględniła sytuacji skarżącej i obiektywnych różnic istniejących pomiędzy nią a innymi operatorami telefonii ruchomej. Poza tym skarżąca podnosi, że przepisy taryfowe zatwierdzone przez Komisję stanowią nadużycie władzy i naruszają art. 2 dyrektywy 2002/77/WE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz.U. 2002 L 108, str. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, (Dz.U. 2002 L 249, str. 21).

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2006 r. —
Dongguan Nanzha Leco Stationery przeciwko Radzie Unii
Europejskiej**

(Sprawa T-296/06)

(2006/C 310/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (Donngguan, Chiny) (przedstawiciel: A.P. Bentley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 w zakresie, w którym ma ono zastosowanie do strony skarżącej oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca producentem mechanizmów dźwigniowych żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych

pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ w zakresie, w którym rozporządzenie to ma zastosowanie do skarżącej.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, że określając cenę eksportową skarżącej na poziomie ex-factory w Chinach, w której nie zostały uwzględnione koszty sprzedaży oraz wydatki ogólne i administracyjne, pomimo że wydatki takie są uwzględnione w wartości normalnej, instytucje Wspólnoty naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾.

Skarżąca podnosi ponadto, że nie weryfikując informacji dotyczących kosztów sprzedaży oraz wydatków ogólnych i administracyjnych poniesionych przez spółkę trudniącą się sprzedażą produktów na rzecz skarżącej w celu ustalenia, czy cena eksportowa skarżącej powinna zostać określona na poziomie cen tej spółki, a nie na poziomie cen fabryki skarżącej w Chinach, instytucje Wspólnoty naruszyły zasadę dobrej administracji i rzetelnego dochodzenia.

Wreszcie, skarżąca podnosi, że zmieniając metodę określania wartości normalnej bez jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia, instytucje Wspólnoty naruszyły art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i zasady dobrej administracji i obiektywnej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 205, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 17 października 2006 r. —
Majątek Hutniczy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-297/06)

(2006/C 310/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Majątek Hutniczy sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (Przedstawiciele: adwokaci C. Rapin i E. Van den Haute)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Polskę Hucie Częstochowa SA (zgłoszonej pod numerem C (2005) 1962];